

bejder med et forslag, hvorefter i første række gammel skattegæld kan indregnes inden for den allerede gældende beløbsgrænse som en forhøjelse af forskudsskatten.

Lovforslaget

For at imødekomme virksomhedernes ønske om en mere smidig og enkel administration af pålæg om lønindeholdelse foreslås det, at der oprettes et fælles lønindeholdelsesregister, der skal administreres centralt og stilles til rådighed for de myndigheder, der træffer afgørelse om lønindeholdelse.

Registeret skal koordinere de offentlige myndigheders udstedelse og administration af pålæg om lønindeholdelse i forhold til virksomhederne. Koordineringen tilvejebringes ved, at registeret fremsender et éntydigt restancetrækkort til virksomhederne uanset hvilken myndighed, der har udstedt pålægget om lønindeholdelse, og uanset at flere forskellige myndigheder har udstedt samtidige pålæg. Trækkortet skal desuden sikre, at medarbejdernes gældsforhold i så vid udstrækning som muligt anonymiseres over for virksomheden. Herudover skal koordineringen omfatte etablering af en énstrengt kommunikation mellem virksomhederne og de offentlige myndigheder, også på betalingssiden.

Registeret skal således på grundlag af oplysninger fra myndighederne varetage kommunikationen til virksomhederne på myndighedernes vegne og herunder udstede trækkort, hvoraf kun skyldnerens navn, cpr-nr., lønindeholdelsesprocent og tidspunktet for lønindeholdelsens begyndelse og eventuelle afslutning fremgår. Kommunikationen i forbindelse med opfølgning af pålæg om lønindeholdelse, som virksomhederne ikke efterkommer, skal dog fortsat varetages af den enkelte restancemyndighed.

Registeret skal modtage indbetalinger fra virksomhederne og fordele og afregne de indbetalte beløb til myndighederne. Endvidere skal registeret efter objektive regler foretage en prioritering mellem flere sammenfaldende afgørelser om lønindeholdelse.

Forslaget indebærer ikke, at der flyttes kompetence fra den enkelte myndighed til det fælles lønindeholdelsesregister. Det vil fortsat være myndighederne, der træffer afgørelse om lønindeholdelse, ligesom myndighederne selv har ansvaret for, at registerets oplysninger er korrekte. Ligeledes vil klager over en afgørelse om lønindeholdelse fortsat skulle behandles af de enkelte myndigheder selv. Som registeransvarlig myndighed vil det dog være Hypotekbankens ansvar at drage omsorg for, at eventuelle fejlbehæftede oplysninger bliver korrigeret og i forbindelse med tilrettelæggelsen af indberetningspro-

cedurer m.v. at søge risikoen for indberetning af forkerte oplysninger minimeret. I almindelighed vil det endvidere være Hypotekbankens ansvar at registerets funktioner udføres korrekt.

Beslutningen, der fører til restancemyndighedernes gennemførelse af lønindeholdelse, kan opdeles i følgende trinvisse processer:

- 1) Myndigheden beslutter at undersøge muligheden for at anvende lønindeholdelse.
- 2) Skyldnerens økonomiske og arbejdsmæssige forhold vurderes, og der træffes afgørelse om at udstede pålæg om lønindeholdelse efter fornøden partshøring m.v. Afgørelsen omfatter fastsættelse af indeholdelsesprocent og identifikation af virksomheden.
- 3) Pålægget udstedes og administreres overfor virksomheden.
- 4) Skyldneren orienteres om lønindeholdelsen.

Efter forslaget varetager restancemyndigheden fortsat trin 1, 2 og 4. Herved opretholder restancemyndigheden styringen af den enkelte sag, vurderingen af skyldnerens betalingsevne og kontakten til skyldneren. Det fælles lønindeholdelsesregister varetager alene trin 3, der indebærer koordineringen af myndighedernes afgørelser om lønindeholdelse og den praktiske administration af lønindeholdelsen i forhold til virksomheden.

Det er således alene forholdet til den indeholdelsespligtige virksomhed, som registeret skal koordinere, hvorimod forholdet mellem restancemyndigheden og skyldneren ikke berøres af forslaget. Derved sikres det, at også skyldneren kun skal kommunikere med én myndighed under inddrivelsesforløbet. Restancemyndighederne skal dog kunne anvende registeret til også at kunne udskrive forskellige meddelelser til skyldneren.

I forbindelse med vurderingen af en skyldners betalingsevne vil inddrivelsesmyndighederne som et indledende skridt kunne benytte registerets oplysninger til at konstatere, om andre myndigheder i forvejen har truffet afgørelse om lønindeholdelse og med hvilken procentsats. Imidlertid omfatter en betalingsevnevurdering mange andre elementer såsom oplysninger om skyldnerens indtægtsforhold og familiemæssige status etc., som registeret ikke vil indeholde. Betalingsevnevurderingen må derfor for langt den største dels vedkommende baseres på oplysninger, som inddrivelsesmyndigheden selv tilvejebringer.

Frivillige aftaler om lønindeholdelse

Skønsmæssigt beror mellem 5% og 8% af alle lønindeholdelser på en frivillig aftale mellem restancemyndigheden og skyldneren. Aftalerne indgås in-